RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 85v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ipsa testimoniũ phibet de me q̃a pat̃ me misit. Vt certe in ꝑsemtu euglio se ipsũ in amtiq̃s sep
tũs quasi illi refellere ñ potuꝰ testẽ adhibæ dm patm suũ. Sic enĩ paulo ĩferi dictũs ẽ. Opa q̃ dedit
m pat̃ ipsa testimonia phibet de me. q̃ profecto opa s. q̃ p ipsũ ꝑdicantẽ æ a mortuis resurgentẽ æ
deceps pauangliz antes eĩ aplos facta s. De patre aũ ostelli subiungit. Et q̃ misit me pat̃ ipse testi
monium phibet de me. Qd testimoniũ? Scrutamini scripturas. æ C I T E R A.

Igit magna dictus. magna æ necessaria expositus. illa sat de q̃b sup̃ dixerat. æ maiora his de
monstrabit ei opa. ut uos mirem ꝑsatis oportune duos testes idoneos et suos obloquentes sta
tuit. satisq̃ magnã æ optabilẽ p solo auditu testũ remuneratione ꝑmittit. Tot mundi cui ẽ
ura p̃ncipẽ foras eiciendũ iudiciũ nec agit celestis huius rectoris rationẽ semæ ipsũ nri causã legit
time defendentis ĩtentis cordis auribꝰ exaudiat. Qui iqt ubũ meũ. idẽ ꝑsens audit euglium æ cre
dit ei q̃ misit me. iudet qd sic ꝑmisit abrahe æ sic p̃phas suos ꝑdix pat̃ ds miserit me. q̃ iqm av
dierit qd nẽ dictus sũ. æ cũ pat̃ q̃ in me manet ipse fac opa. uerũ ubũ me dixisse cõpbauerit a
mortuis resuscitando me credæ ei. æ suscipiæ me. ia ille q̃s q̃s sit habæ uitã eĩnã. Et ut certi
scat qd dixerit. ne hoc suspicet q̃s qd dixerit ego ñ illũ carnẽ suã corruptibilẽ unq̃ depositum.
plus æ meliꝰ ẽ qd dicã. q̃a in iudiciũ ñ ueniæ. idẽ ĩdãpnationẽ gnri humano ꝑpt̃ peccatũ ddẽ
debitã ñ incidæ. Illud qq; sciat. ñ me dixisse. q̃a ad iudiciũ ñ ueniæ. omis enĩ ꝑter illos q̃ le
gẽ ñ accepuꝰ ad iudiciũ uenietꝰ. ib ordinib distinctis. scit alii iudicandi æ dãpnandi. alii
iudicandi æ saluandi. alii nullatenꝰ iudicandi. s; iudices æ senatores cũ dno suo sessuri.
q̃rta parte hoium. idẽ illis q̃ sine lege ut ꝑdictũ ẽ peccauerit sine lege ẽ dãpnatus. s; hoc
me dixisse nouerit q̃a in iudiciũ ñ ueniæ. idẽ debitã ex pãne ꝑuaricationis ꝑiudi
cio dãpnationẽ ñ incidæ. S; qd? Transit a morte in uitã. Nec dico nec q̃a transiæ a ma
te in uitã. s; hoc dico q̃a ubũ meũ audiendo æ credendo ei q̃ misit me ia transit
a morte animæ. ñ dico ad uitã ut stet sec illã et a longe ꝑspiciat æ saluæ illã
sicꝰ abrahã ysaac æ iacob æ ceĩ patres q̃ a longe ꝑspexerit æ saluta uerit illã. æ defun
cti s omis ñ acceptuꝰ ꝑmissionib huius. s; hoc dico q̃a transit in ipsã uitã breui transitu.
q̃ppe cũ ipsũ transire ñ sit aliud q̃ renasci ex aqua æ spũ sco. Credendo enĩ dũ baptizat trans
it æ regeneratꝰ ẽ. æ de uetere nouus. de pdito iuent. de mortuo uiuus facꝰ ẽ. Hã æ si
corpꝰ mortuũ idẽ mortale ẽ ꝑpt̃ peccatũ. sps ia uiuit ꝑpt̃ iustificationẽ. S; dicitis.
Qs te audiæ? Aut q̃ndo istud qd to q̃ris fiet? Quis denq; nrm auditu tuo q̃s uita tua in
digæ? Addhec in q̃m. Amẽ amẽ dico uob. q̃a uenit hora æ nõ ẽ. q̃ndo mortui audient uo
S i mortui essent imo cũ mortui essent in morte uãm agnos Vce filii di. æ q̃ audierint uiuet.
cerent. uos p̃mi ex mortuis audiretis. æ audiendo p̃mi a morte animæ uitæ resur
geretis. Ille aũ dicitur q̃a uiuit. ia nẽ alius mortuus ut ipsi audiat ĩdamanduẽ. Et hoc
erit mirabile. qd illi q̃nto profundi in morte descendẽt q̃nto longi a dõ uino recedentes
dos mortuos adorauerit audientes uiuet. æ uno codẽq; auditu exercitati ia originalis